

РЕШЕНИЕ

№ 4902

гр. София, 15.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 06.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **3926** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.
Образувано е на основание изпратена от МВР постъпила жалба от М. Р. К. от [населено място], с която е оспорила мълчаливия отказ на Министъра на вътрешните работи или упълномощено от него лице за предоставяне на достъп до обществена информация по подаденото от нея Заявление вх. №812104-121/29.03.2022 г. и срещу Писмо рег. №812100-6222/08.04.2022 г. на ВПД Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“. Изпратено е и заверено копие на административната преписка. При преценка на жалбата и изложеното в нея във връзка с изпратената от ответника преписка, съдът е счел, че предмет на оспорване в настоящото производство следва да е Писмо рег. №812100-6222/08.04.2022 г. на ВПД Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“. Макар че същото не е във формата на решение, както изисква ЗДОИ, от съдържанието му е явно, че със същото ответника се е произнесъл по подаденото от оспорващата заявление. С жалбата се иска отмяна на акта като незаконосъобразен, по подробно изложени съображения. Претендират се сторените в производството разноски.
Ответникът – ВПД Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в МВР, в придружителното писмо, с което е изпратена жалбата и преписката оспорва същата като недопустима, евентуално като неоснователна и недоказана, с доводи, които се поддържат и в съдебно заседание, чрез процесуалния му представител юрисконсулт Т., подробно мотивирани в представени писмени бележки. Иска присъждане на

юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар на жалбоподателя.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление с рег. №2203016-Р/29.03.2022 г., изпратено по електронен път, съгласно чл.24, ал.2 ЗДОИ от М.

К. от [населено място] на 29.03.2022 г., регистрирано в деловодната система на МВР с вх. №812104-121/29.03.2022 г. Със същото е поискан достъп до обществена информация относно дейността на структурните звена на ГДПБЗН-МВР, свързани с обществения живот в страната, а именно: Информация за наличие или липса, както и съдържанието на изпратени от ГДПБЗН-МВР документи до структурните ѝ звена в РБългария, касаещи правилно прилагане на изискванията за пожарна безопасност, свързани със сглобяеми стоманобетонени елементи, влагани в строежите, за периода от 01.01.2018 г. до 29.03.2022 г. Предоставянето на обществената информация е аргументирано със статута на ГДПБЗН-МВР на орган в Република България, който провежда държавната политика в областта на пожарната безопасност. Посочено е, че наличието на документи, изпратени от ГДПБЗН-МВР единствено до структурните ѝ звена, и които не са сведени до знанието на всички заинтересовани лица, поставя останалите в неравностойно положение и води до вредни последици, изразяващи се в директно застрашаване живота и здравето на хората и материалните ценности, поради факта, че останалите заинтересовани лица е възможно да не са наясно с правилното прилагане на нормите и съответно с необходимостта от подобряване на контрола на влаганите в строежите строителни продукти.

З. е направил искане информацията да бъде получена по електронен път на посочен от него адрес, съгласно чл.26, ал.1, т.4 ЗДОИ.

Със Заповед №81213-1628/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи е определен Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ –МВР (ДПНД-МВР) да разглежда заявленията за достъп до обществена информация, постъпили в МВР по реда на ЗДОИ, да издава съответните разрешения или уведомления по тях, както и да уведомява писмено заявителя за решението.

С писмо рег. №812100-6222/08.04.2022 г. на Директора на ДПНД-МВР заявителката е информирана, че за периода от 14.01.2022 г. до 29.03.2022 г. от ГДПБЗН-МВР не са изпращани писма до структурните ѝ звена, касаещи правилното прилагане на изискванията за пожарна безопасност, свързани със сглобяеми стоманобетонени елементи, влагани в строежите. За периода от 01.01.2018 г. до 14.01.2022 г. от ГДПБЗН-МВР е изпратено едно писмо до директорите на СДПБЗН и РДПБЗН, което е с информационен характер и е предназначено единствено за структурните звена на ПБЗН, с цел правилното прилагане на нормативната уредба и подобряване прилагането на Наредба №Із-1971/29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар (СТПНОБП), издадени на основание §6 от ПЗР на същата Наредба и няма самостоятелно значение по отношение на нормативната уредба.

Писмото е изпратено на заявителката на предоставения от нея електронен адрес на 08.04.2022 г., видно от удостоверение за доставяне /л.22 по делото/.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Макар и Писмо №812100-6222/08.04.2022 г. на Директора на ДПНД-МВР да не е във формата на решение, както изисква ЗДОИ, от съдържанието му е явно, че ответникът се е произнесъл по подаденото от оспорващата страна заявление. Следователно същото представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ. Жалбата е допустима, като подадена от адресат на акт, за когото същият е неблагоприятен и в срок. Оспореното писмо е изпратено на заявителя на посочената в заявлението ел. поща на 08.04.2022 г., а жалбата е подадена на 19.04.2022 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Съгласно чл.28, ал.1 ЗДОИ заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. В законоустановения срок органът е осъществил правомощията си, като на 08.04.2022 г. е изпратил отговор по подаденото заявление. Предвид гореизложеното, не е налице мълчалив отказ за предоставяне на обществена информация по смисъла на чл.58 АПК.

В настоящия случай изрично решение не е взето, но съдът прие, че доколкото отправеното до заявителя писмо съдържа изрично изявление, с което е предоставена исканата информация, и същото не представлява отказ, в рамките на приложното поле на ЗДОИ.

Процесният административен акт е издаден от компетентен орган - Директора на дирекция „Правно-нормативна дейност“ –МВР, който е оправомощен съгласно разпоредбата на чл.28, ал.2 ЗДОИ да се произнася по подадени заявления по ЗДОИ със Заповед №81213-1628/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. При издаване на решението е спазена законовата форма, съгласно чл.34 ЗДОИ, вр. чл.59 АПК. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

За да е налице задължение за предоставяне определена информация тя трябва да е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ, т.е. свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за задължените по закона субекти. Съдебната практика, позовавайки се на определението за термина "информация" според Българския тълковен речник, конкретизира понятието "обществена информация" като сведение или знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната, респ. за дейността на задължените по чл.3 ЗДОИ субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Съгласно чл.37, ал.1, т.1 ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на достъп до

обществена информация е налице, когато исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл.13, ал.2.

Текстът на чл.9, ал.1 от ЗДОИ гласи, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Според чл.10 официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а чл.11 определя като служебна информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

С Писмо №812100-6222/08.04.2022 г., макар и да няма изрично посочване на разпоредбата на чл.11 ЗДОИ, органът се позовава на информационният характер на изпратеното до директорите на СБПБЗН и РДПБЗН писмо, което не представлява указания по прилагането на Наредба №Из-1971/29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар и е посочил, че същото няма самостоятелно значение по отношение на нормативната уредба. След като това писмо не представлява указания по прилагането на Наредба №Из-1971/29.10.2009 г. за строително-технически правила и норми за осигуряване на безопасност при пожар, следователно, макар и налично, същото е неотнормосимо към предмета на исканата информация, достъпът до която се иска. В този смисъл, правилно административният орган не е разкрил съдържанието на това писмо на заявителя, тъй като няма връзка с исканата обществена информация (документи, касаещи правилното прилагане на изискванията за пожарна безопасност свързани със сглобяеми стоманобетонени елементи, влагани в строежите).

От изложеното следва, че процесното решение е законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски. Разноски се дължат на ответника за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определени съгласно чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. К. от [населено място] срещу Писмо рег. №812100-6222/08.04.2022 г. на ВПД Директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност.

ОСЪЖДА М. Р. К. от [населено място] да заплати на Министерство на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ:

